

מסורת הש"ס

(6) יומאם ס. לקמן מו. חילין
 (קמן) ע' ירושל' סוטה פ"ג ה"ז
 ובפ"מ שם ד"ה ואינו, (3) לעיל
 ד. לקמן מו. שטטות ז.
 (2) מעלה ג: (נכרחות ד.)
 (ד) לקמן פד., (1) לקמן פד.:
 נמחזות בא: (1) לעיל ח.
 (5) ויקרא ז ח. (5) לעיל לה.
 (2) צ"ל ג. (2) פסחים נט:
 (1) ופי"ע מ"ר נמחזות ד. ד"ה
 והלכותא: (2) לעיל לה. (2) לעיל
 (2) לה. (1) והפ"ע מ"ר יטוב ע"ן

גליון הש"ס

שתג' ר"ש אוסר בל שאינו ע"י
לקחון דף מה ע"כ תודיע לכל:

שינוי נוסחאות

מנחתם דרכם נכסים. כולה כליל וכן
ממתייה: וכן מנחת כסן משיח. מתי
מנחתם בנקר ומתחילה בעבר (ויקרא
דף קל"ז) מנחתם פליגי זה וזמן חילוק בין
עלמין: וסדס. הוא המזכיר: וספסלי
הבאין בפני עלמן. בין שהמנדבין
פסמי עלמן דלארד במנחות (דף קד:)
ומנדבין ארס מנחת נכסים בין שזאו
תגלד וזה אלא שזאו היום וזהו
ונכסיו למחר דלארד מר"ם מנחתם
נכסיהם אף למחר אלא אם הביאן
עצם וזכו ופיגל בזבח נתפסלו הנכסים:
ועצם אומרים אף הכלאים עם
הנכסים. דכיון דיכול להקדיש נכסים
למחר נמלא שאין הזבח מתירין ליקרב
אלא לאו מתירין את עלמן: לוג שמן
עלמן מנחת. שריו דאלתן דכיליף
בפירקין לקמן (דף מד:) און חייבין
עליו משום פיגול. אם פיגל באשם
אלא נפל ה' הלא ואשם שזאו מלוי
באשם דכתיב על מקום ארץ האשם
באשם (ויקרא דף קמ"ג) ואם לא נתן מדס האשם
תחילה אין נתינת השמן כלום אפילו
הכי כיון דאדס מביא אשמו עכשיו
ולגו עד עשרה ימים נמלא שאין
האשם מתירין וזין דאין לו מתירין און
חייבין עליו משום פיגול: ר"מ אומר
לוג הכה עם האשם ב' ביום חייבין
עליו משום פיגול אם פיגל באשם
אין לאדס בין למנחה. לא לזה וא
לזה: דמה מביא כשרה למנחה. דכתיב
אשם (ה) חרקו והדר וערבו: ועורה
לכניהם. וזין העולה אשר קרבו (ה)
אין לו אלא לאחר עריקה: מטאס
השקוף כו'. בגמ' (דף מד:) מתפס מנחת
דנאכל לכניהם: דמן מביא אימורין
לעירק. לפיכך (ה) אימורין שעת
העבודה א' הדס נתפסלו פרס': כל
המקטעין. אפרס הנשרפין פליגי: כל
השקין מקן דמו על המנחה החילון
נפסליס. שפיגול א' מביא כזה
(ויקרא דף קמ"ג) אין חייבין עליו משום
פיגול: בגמ' פסח פיגולו ממנו. להמן

נקמנת ^ו הלכך אין אחר
ן גדול שמקריב ה' בכל יום
ומנחת נסכים לא גרסי' ה'
אה עם הזבח לבאה בפני

ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח והדם והנסכים הבאין בפני עצמן דברי רבי מאיר והכמים אומרים אף הבאין עם הבמה לוג שמן של מצורע ר' שמעון אומר אין חייבין עליו משום פיגול ורבי מאיר אומר חייבין משום פיגול שדם האשם מתירו וכל השושים לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין משום פיגול העולה דמה מתיר את כבשרה למזבח ועורה לכהנים עולת העוף דמה מתיר את בשרה למזבח חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים דמן מתיר את אימוריהן ליקרב ^פ שמעון אומר כל שאינו על המזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול ^ג אמר עולא ^ה קומין שחעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו אם אחרים ילידי פיגול הוא עצמו לא כל שכן מאי קאמרי הכי קאמר אם אינו מתקבל היאך יאמר ר' חייבין עליו משום פיגול תניא אלא ר' חייבין עליו משום פיגול תניא אלא דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול הקומין והקטרת ^א והלבונה ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת ^ב נסכים והדם ואלא דאם עלו לא ירדו תניא ^ה הלן והיוצא והתמא ושנשחט חוץ לזמנו וחזן למקומו אם עלו לא ירדו ואלא דאם ירדו יעלו ^ב הא נמי תניא ^ה כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו לא צריכא שמשלה בהן ^ה האור הא נמי אמרה עולא דאמר עולא ^ה ואלא שנו אלא שאלא משלה בהן האור ואלא משלה בהן האור ^ה עלו מהו דתימא הני מילי

קצבי לחמור פקע פיולו
 ז' איזו מתקבל. במקרה:
 יר קומן פון מנה שויל
 אין קערטורו חסדו וסר
 פון שמתקבל לרזות אחרים
 מיבעי ליה הא 17 פקע
 אחרי שעה ארבעין
 חייבין עליו: 16. אלא
 ינא ונשחטת חזן לזמנו.
 אהני פקיעה שסר יר
 פנינו. 16. אלא 17 הכי: 17
 רזא ונשחטת דעשה לחמו
 מ לא יעז שבלא משלה
 מן שמעלו לא יעלה: (במד)
 אבר

הוא להו ממירין היה חביב
משום טומאה ^(א) אבל אין לה
קריין למינתי ענין דהייב דמי
רבה (מנחת כ:.) טעמונין
הקומץ וחביב בעיני השרים ^(א)
דאי חביב נשבעת הולכה
למערכה לכלי עלמא לאו
בסוף הקומץ וזוטא ^(א) (ספ דף
להקטיר שומעין למחר דהקטיר
על הלכה משום שומעין רמא
גמור הם לרצון דפלגיני עלי
נעו מליה דמשמיר קרבן
פיגול ממומאה דאי משום דמי
נמי חביב בשלשם ^(א) (יבקה.)
גמור ונחת צלילם חילול

דלג גרסין מנחה נכרים משום דפלגינה בה בקיפיה דהך משנה דקת
הביאין ע"ה הכהנים וזכרי עמלן דקאמרי ר'יון כגון ו'ה'הנכד
הכהנים כגון שביח וזכרי היום ונכרים מאלן ועד עשרה ימים ומכיר
בכל יום והיהו בנאין בפני עמלן מיירי בנכריא וזכרי היום ונכרים
היום ומנחה נכרים ונכרים וזכרי בפני עמלן
ש"ה מנחה. ר'הר' דרבי שמואל דהר"ה הוא רבנן דלגליי תנא

הוא והנאמרים הנאים בפני עולם
הוא כדאמר ר' ג' מתנדב אלה
יש ליישב גירסת הספרים דה
הוא מחר אצל קשה שלא היה
נחת כהנים ומנחת כהן מש
הוא והנאמרים הנאים לא עירב

שיטה מקובצת

שיטה מקובצת

ט"ד"ה (מפנה הקודש) הקומץ ב"י
ועומה היא אם לא יתחייב

[illegible][illegible]

**עין משפט
נר מצוה**

ממ.

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

ליקון

שייר לעבן קידוש
ונותר ולא משים טעם וכדאימא
בב' ביש ובסוף מים דבשילה.
וקצת היה נראה לדקוק בברכה
ב' וי' וי"ח מהלך ארבע ב' ב'
מאט העיף (דף ט) המנחות כ"ו
קרב הקומץ חייבין עליו משום
פזול נותר ומכאן ששלוש דקדוש
הקרבא אף חייבים עליו וע"כ
דקדמא דקדוש הוא משום דליכא
הצאה, דא' משום דאיהו גופיה
מותר, ה' השום טעם ונותר
דקדוש אף על התמידי, ודע

[illegible]